

Hudič pride k kmetiču, ki je bil sterno kopal, in mu pravi: Kaj se tukaj
 tako trudiš, če ti je drago, pojdi se z mano metati. Černe v kleti reči pre-
 megi, dal ti bom zanj denarja. Kmetič je bil stem zadovoljen in reče mu:
 No no, kedaj se bova spustila. Precej j'raj pravi Hudič. Gresta se bojevati.
 Kosmač pravi: Kdor kamen višje vrže, ta bo zmagal. Nato popuše kamen
 in ga vrže, da ga ni bilo celo vro nazaj. Kmetič pa med tem tica vjame
 kamen je dštal v nebesih, pravi kmetu, menda ga ne bojeci nagej. No, kdor
 bo prej par čevljev naredil, tisti bo zmagal. Zvolista si skamnato streho
 za delavnico. Hudič je hitel, kar je mogel, vsaki krat ko je prevrtal, vrget
 je silo iz rok. Ali silo je skmetalo po strehi na tla, tako da je dva para čevljev
 ponj hoditi. Kmetič ga je na le vroki obirjal, tako, da je že dva para čevljev
 naredil, medtem ko Hudič se spnega para ni zdelal. No Hudič vidi, da je
 spet premagan, postane jezcu in pravi: Zraj se pa pojdeva tepsti, kdor
 premaga, ta dobi zanj denarja. Le prav, pravi kmetič. Sklenila sta, da se
 bosta v peči tepla. Hudič vzame velik drog, kmetič pa kladivo. Taji
 tako prav lahko Hudič stolkel, medtem ko mu oni nič zalega storiti ni
 mogel. Počilo bova z bicem. Hudič počí tako, da kmetiča uha bolijo, ta pa
 ki je mišljal tej reči me znavendar premageti, peče Kosmetinca: Veš kaj, če
 počes, da bom jaz počil, moraš si oči zvezati. Hudič si oči zaveže. Kmetič
 poln mukomu dne se ploš na glavo. Nato ga na po glavi počí, da Hudič na
 ves glas zakriči, zbeji in zanj denarja tam popusti.
 Hudič vidi, da je zopet premagan, reče kmetiču: Se v eni reči se bova
 spustila.

3